

Ani těmto vývodům nemohl nss přisvědčiti, neboť stížnost přehlíží, že žal. úřad, jak z poslední věty důvodů nař. rozhodnutí je zřejmo, zrušil zápočet období, přiznaný st-lce zšr-ou, nejen proto, že st-lka neměla na onen zápočet právního nároku, nýbrž také, že neshledal ve st-lčině případě ani zvláštních okolností, které by odůvodňovaly zápočet oněch období pro časový postup podle volné úvahy úřadu. K přezkoumání rozhodnutí zšr-y i po této stránce měl žal. úřad podklad v odvolání zem. presidenta, které vytýkalo, že nebylo u st-lky zvláštních okolností, odůvodňujících započítání sporných období pro časový postup. Že pak u st-lky takové zvláštní okolnosti se snad vskutku naskytly, to stížnost netvrdí, zejména neuvádějíc konkrétně, které okolnosti by u st-lky po jejím názoru mohly za takové býti uznány.

Z těchto úvah dospěl nss k zamítnutí stížnosti na výnos min. škol. a nár. osvěty z 8. května 1931 pro bezdůvodnost.

O stížnosti podané na výnos žal. úřadu z 30. července 1931 uvážil pak nss toto:

Tento výnos neobsahuje meritorního rozhodnutí o nároku st-lčině na zápočet vícekrátě zmíněných období pro platový postup, nýbrž žal. úřad v něm toliko prohlašuje, že setrvává na svém rozhodnutí z 8. května 1931. Jediným přípustným obsahem stížnosti na toto rozhodnutí mohly by tudíž býti námitky, že žal. úřad neměl setrvati na svém dřívějším rozhodnutí, ale že byl povinen k rozkladu podanému st-lkou rozhodnouti opět meritorně. — — — —

Přípustnou uznal nss námitku jedinou, vytýkající, že žal. úřad zamítl rozklad st-lčin bez meritorního projednání a bez slyšení zem. úřadu a aniž poskytl st-lce možnost zaujati stanovisko k vývodům odvolání zem. úřadu. V těchto vývodech možno spatřovati námitku, že žal. úřad měl k rozkladu st-lčinu provésti nové řízení za slyšení stran a že pak měl znovu meritorně rozhodnouti.

Tuto námitku neuznal však nss důvodnou, neboť není předpisu, že by úřad měl povinnost znovu meritorně rozhodnouti k rozkladu strany, když již jednou v instančním postupu meritorně rozhodl s konečnou platností. Že by v daném případě bylo rozklad st-lčin kvalifikovati jako námitky ve smyslu předpisu § 30 odst. 1 zák. učitelského č. 104/1926 Sb., nss neshledal, neboť rozhodnutí min. škol. a nár. osvěty z 8. května 1931, proti němuž rozklad směřoval, nebylo vydáno z moci úřední, nýbrž k odvolání z rozhodnutí zšr-y.

Z těchto úvah bylo obě stížnosti zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 11.468.

Zaměstnanci veřejní: Předpoklady nabytí platových práv ve smyslu § 10 zák. č. 125/1927 Sb. u úředníka býv. zastupitelského okresu v zemi České — věty jako u Boh. A 10.815/33 a Boh. A 11.434/34.

(Nález ze dne 6. října 1934 č. 18.699.)

V ě c: Emilián K. v P. (adv. Dr. Viktor Říha z Prahy) proti ministerstvu vnitra o zařazení do vyšší platové stupnice.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem zem. úřadu v P. z 9. října 1929 byly st-li, býv. účet. radovi zast. okresu v Městci Král., nyní vrchnímu účet. tajemníku okr. úřadu v Poděbradech, vyměřeny z moci úřední služební příjmy, které st-li náležejí ve státní službě od 1. prosince 1928 podle § 10 org. zák., a přiznán st-li služební plat stát. úředníka II. služ. třídy, 5. plat. stupnice, stupně služného e) ročních 30.600 Kč bez dalšího zvýšení služného, dále činovné podle skupiny míst C ročních 3.360 Kč a výchovné na syna Vladimíra 1.800 Kč ročně.

St-l proti tomu uplatňoval v námitkách, že usnesením osk v M. z 10. července 1928 bylo mu propůjčeno místo účet. úředníka systemisované podle zákonných předpisů ve 4. plat. stupnici a byl mu v této plat. stupnici přiznán od 1. ledna 1926 plat stupně a) s příslušným činovným a výchovným a s nárokem na další zvýšení platu od 1. ledna 1929, že toto usnesení býv. zem. správ. výbor v P. výnosem z 26. listopadu 1928 v plné míře schválil a že schvalující výměr byl st-li intimován okr. úřadem v P. výnosem z 11. prosince 1928, čímž bylo pravoplatně rozhodnuto kompetentním úřadem o tom, jaká míra práv náleží st-li podle § 212 plat. zák. č. 103/26 Sb.

Zem. úřad v P. nevyhověl výměrem ze 6. února 1930 námitkám st-lovým s tím odůvodněním, že býv. osk v M. se usnesla ve schůzi z 23. listopadu 1926 převést okresní zaměstnance do platů podle zák. z 24. června 1926 č. 103 Sb., a recipovala tím ustanovení tohoto zákona. Podle ustanovení § 138 cit. zák. nutno o propůjčení služebního místa vydati dekret a teprve doručení tohoto dekretu se stává propůjčení místa účinným. Dekret o propůjčení služebního místa ve 4. platové stupnici nebyl st-li však býv. osk-í v M. vydán a propůjčení tohoto místa nestalo se účinným. Dnem 30. listopadu 1928 zrušen byl podle § 9 org. zák. a zák. z 28. června 1928 č. 92 Sb. zastupitelský okres v M. a zanikla tím též systemisace služebních míst této korporace. Usnesením býv. zsv-u z 21. listopadu 1928, kterým bylo schváleno usnesení býv. osk z 10. července 1928, bylo st-li sděleno výměrem okr. úřadu v Poděbradech z 11. prosince 1928, tedy v době, kdy korporace, u které st-li bylo systemisované místo propůjčeno, již zanikla.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání st-lovu v podstatě z těchto úvah: Podle § 10 odst. 1 org. zák. přešel st-l dnem 1. prosince 1928 do stát. služby jen s těmi právy a nároky, jež u osk v den 30. listopadu 1928 již skutečně měl, ovšem jen potud, pokud nepřesahují míru stanovenou v § 212 odst. 1 až 3 plat. zák. Podle § 7 zák. z 3. října 1907 č. 63 z. z. pro Čechy ve znění zák. č. 444/1919 Sb. přísluší okr. zastupitelstvu usnášeti se o systemisaci míst a ustanoviti podle § 19 cit. zák., jaké služební příjmy mají úředníci míti, pokud to mají býti příjmy vyšší než minimální příjmy tímto zákonem stanovené. Ustanovení okr. úředníka děje se podle § 9 cit. zák. doručení písemné listiny o ustanovení ve smyslu § 61 zák. z 25. července 1864, z. a nař. č. 27, která musí zejména obsahovati ustanovení o tom, jaké náležejí úředníku služební příjmy a jaký má nárok na jejich zvýšení. Z toho plyne, že každá pozdější změna těchto služebních a platových nároků musí se státi buď

aspoň ve formě dodatku k písemné ustanovovací listině anebo zvláštní písemnou listinou, že však v každém případě teprve písemným vyrozuměním, majícím náležitosti ustanovovací listiny podle § 61 zák. č. 27/1864 čes. z. z., vzniká právní nárok na nové platy. Ustanoveními § 3 zák. č. 495/21, § 19 zák. č. 394/22 a § 212 plat. zák. byly předpisy §§ 7 a 9 zák. č. 63/1907 z. z. čes. ve znění zák. č. 444/1919 Sb. dotčeny potud, že usnesení o propůjčení systemisovaného místa může být provedeno teprve tehdy, až je zsv. schváli, a že teprve po tomto schválení může být s právním účinkem vydána okr. úředníku písemná listina o propůjčení nového systemisovaného místa a stanoveny nové služební příjmy. St-l sám netvrdí, že do 30. listopadu 1928 obdržel od osk písemnou listinu o propůjčení služebního místa 4. plat. stupnice. Jiný orgán než osk nemohl st-li na jejím místě takovou písemnou listinu vydati. Nemohl tak učiniti zejména ani přednosta okr. úřadu v P., do jehož služeb st-l dnem 1. prosince 1928 přešel. Přešel tedy st-l do stát. služby s právy a nároky, jež měl u osk v M. před jejím usnesením z 10. července 1928, týkajícím se propůjčení služ. místa 4. plat. stupnice, t. j. s právy a nároky 5. plat. stupnice, stupně e), jež mu byly přiznány poslední pravoplatnou písemnou listinou osk o převodu do nových platů z 1. června 1928, pokud ovšem nepřesahovaly míru stanovenou v § 212 odst. 1 až 3 plat. zák. Tyto příjmy byly mu skutečně zem. úřadem přiznány.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Žal. úřad přiznal st-li, že podle § 10 org. zák. přešel do stát. služby s nárokem na 5. plat. stupnici, stupeň e), st-l domáhal se však zařadění do 4. plat. stupnice, stupně a). Bylo tedy soudu zkoumati, zdali dnem 1. prosince 1928, kterýžto den byl v daném případě vzhledem v § 10 odst. 1 zák. č. 125/1927 Sb. a § 1 zák. č. 92/1928 Sb. rozhodným, měl st-l nabyté právo býtí úředníkem samosprávného okresu s platovými nároky odpovídajícími stupni a) 4. platové stupnice stát. úředníků.

Žal. úřad upřel st-li toto právo, opíraje se o to, že dekret o propůjčení místa 4. platové stupnice nebyl st-li do 1. prosince 1928 doručen. Proti tomu namítá stížnost jednak, že doručení takového dekretu vůbec potřeby nebylo, jednak, že st-li dekret doručen byl, a to výměrem okr. hejtmána v P. z 11. prosince 1928 a před tím již výměrem osk z 20. listopadu 1928.

Pokud jde o námitku, že k platnosti aktu povyšovacího býv. osk vůbec nebylo zapotřebí, aby st-li byl doručen dekret, dovodil nss v nál. Boh. A 10.815/33, a z 1. prosince 1933 č. 20.493/33, že, jde-li — jako v daném případě — o systemisaci služebního místa u býv. zastupitelského okresu a o propůjčení takového místa, jest podle § 9 čes. z. z. č. 63/1907 ve spojení s §em 61 zák. č. 27/1864 čes. z. z. potřeby, aby o propůjčení služebního místa byla platně vydána listina o ustanovení, a že doručení této ustanovovací listiny jest součástí ustanovovacího aktu, musí býtí tedy projevem vůle onoho autonomního orgánu, směřujícím k tomu, aby ta která osoba byla ustanovena na určité místo u zastupitelského okresu. Doručení dekretu okr. hejtmánem, tedy orgá-

nem jiným, a po dni 1. prosince 1928, kterýmžto dnem býv. zastupitel-
ský okres zanikl, této náležitosti nahraditi nemůže.

Stížnost ovšem tvrdí, že st-li byla vydána již 20. listopadu 1928
osk-i listina o jeho ustanovení. Leč — nehledě k tomu, že námitka tato
nebyla uplatňována v odvolání k žal. úřadu (§§ 5 a 6 zák. o ss) — jeví
se námitka ta bezdůvodnou, poněvadž šlo o systemisaci služebního
místa ve 4. plat. stupnici a propůjčení jeho st-li, vyžadovala tedy syste-
misace podle 6. pokud se týče 4. odst. § 212 zák. č. 103/1926 Sb. schvá-
lení samosprávným úřadem dohlédacím. Tohoto schválení se dostalo
usnesení osk teprve usnesením zsv-u z 21. listopadu 1928, do kteréž
doby nebyl akt osk perfektním. Že pak schvalovací akt toho druhu stane
se vůči korporaci podrobené dozoru účinným teprve tím, že byl vydán,
t. j., že o něm byla ona korporace, vůči níž byl namířen, uvědoměna,
vyslovil nss v nál. Boh. A 11.434/34 a dospěl v něm k názoru,
že propůjčení systemisovaného služ. místa úředníku býv. samospr.
okresu v Čechách, o němž byl úředník ten uvědoměn provisorním de-
kretem osk ještě před 1. prosincem 1928, n e n í účinným, nebyla-li osk
o usnesení zemského (správního) výboru, jímž propůjčení to bylo podle
§ 212 odst. 4 resp. 6 plat. zák. schváleno, vyrozuměna ještě před 1. pro-
sincem 1928. Na tomto právním názoru setrval nss i v daném případě a
odkazuje podle § 44 j. ř. na bližší odůvodnění cit. nálezu.

Vychází-li v daném případě ze spisů najevo, že výnos zsv-u z 26.
listopadu 1928 o systemisaci místa účet. úředníka ve 4. plat. stupnici
stupni a) a propůjčení jeho st-li byl vypraven až 4. prosince 1928, ne-
byli o něm ani osk ani st-l vyrozuměni před 1. prosincem 1928. Ne-
stalo-li se tak, pak nebylo propůjčení místa ve 4. plat. stupnici stupně
a) st-li v den 1. prosince 1928 účinným a st-l přešel podle § 10 org. zák.
do stát. služby jen s těmi platovými a služebními právy a nároky, které
dne 1. prosince 1928 skutečně měl, t. j. s právy a nároky na 5. plat. stup-
nici stupeň e). Neshledal proto nss nař. rozhodnutí, které vychází z té-
hož právního názoru, nezákonným.

Č. 11.469.

Váleční poškození: * Ustanovení vl. nař. ze 7. prosince
1922 č. 363 Sb. k § 28 odst. 3, že, zemře-li válečný invalida po vyhlá-
šení zák. z 20. února 1920 č. 142 Sb., musí jeho předkové uplatňovati
případný nárok na důchod předků přihláškou do jednoho roku ode dne
úmrtí, odporuje zákonu.

(Nález ze dne 9. října 1934 č. 19.028.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 7194/28, 11201/34.

Věc: Antonie H. ve M. proti ministerstvu sociální péče o důchod
předků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.